

BOGU POSVEĆENI

2. VELJAČE
DAN POSVEĆENOG ŽIVOTA

Prigodna propovijed

Mihály Szentmártoni S.J. i vlč. Siniša Dudašek

Život prikazan Bogu

čitanja vl.: Mal 3, 1-4; Ps 24, 7-10; Heb 2, 14-18; Lk 2, 22-40

Danas je Svijećnica, blagdan prikazivanja Gospodinova u hramu. Teološki je dubok i ljudski potresan ovaj događaj, premda se na prvi pogled ne događa ništa neobično: ponavlja se jedan vjekovni običaj židovskoga naroda: svakog prvorođenca prikazuju boga za potpunu službu, onda ga simbolički otkupljuju za ovaj život.

Isusa prikazuju njegovi roditelji, kao svakog židovskog dječačića. No utjelovljenja Riječ Božja sigurno prikazuje i sebe. Čitav Isusov život bit će poslanje ljudima da se na taj način izvrši sveopća Božja volja da se svi ljudi spase. Isusov život bit će život za druge u Bogu. On je u pravom i istinskom smislu riječi "čovjek za druge".

Tražimo li poruku ovog blagdana i ovog događaja za nas, mislim da moramo odavde krenuti, od čina prikazanja. Naš život ima smisla samo onda, ako ga prikažemo Bogu. Jer sve ono, što želimo zadržati sebi, izgubljeno je za vječnost. To vrijedi za život općenito, vrijedi i za svaku stvar koju posjedujemo. Samo ono ima vrijednosti, što se usudimo prikazati Bogu.

Ima u našem životu jedan nerazuman strah: ako nešto damo Bogu, kao da je to onda za nas izgubljeno. Teško je to razumjeti, odakle taj strah u ljudima. Mnoge majke, općenito roditelji, boje se dati svoga sina ili kćer za svećenika odnosno časnu sestru, jer se boje da će ih tako izgubiti. Šteta, što ljudi ne pitaju koju svećeničku majku ili majku koje redovnice kako se sada osjeća kad joj je sin postao svećenik, kći časna sestra. Iznenadili bi se čuvši da bi to gotovo sve te majke bile spremne i ponovo rado dati svoje dijete bogu, jer će potvrditi da ih nikad nisu osjećali tako bliskima, kao sada, kada su im djeca Božja.

Ali to vrijedi i za svaku drugu stvar: naš posao – slobodno ga prikažimo Bogu, dobit ćemo ga natrag u blagoslovленом облику. Naši planovi, naše radosti i nadanja, ali i strahovi – sve dobiva drukčiju vrijednost, ako ih prikažemo Bogu. Jer jednu stvar nikad ne bismo smjeli zaboraviti: da logika Evandželja nije identična s logikom ovoga svijeta. U logici ovoga svijeta vrijedi ovo pravilo: ako nešto daješ drugome, to si izgubio. U logici evanđelja vrijedi upravo suprotno: štогод даš Bogu, то добијеш natrag stostruko, у племенитјем изданју. Sam Isus je to garantirao svojim učenicima kad im je obećao: kažem vam, svaki onaj koji je radi mene ostavio oca ili majku ili njivu ili kuću, primit će stostruko. Nema sumnje, da je središnja osoba današnjeg evanđelja Isus. On dobiva službeno ime koje je anđeo navijestio Josipu u snu. Isus sad na neki način postaje i javno proglašeni Mesija, jer to znači njegovo ime.

Ipak, ne možemo a da se s toplinom u srcu ne zaustavimo jedan čas i na onim dragim likovima u hramu koji prvi prepoznaju obećanog Spasitelja u ovom djetetu: dvoje staraca, Šimun i udovica Ana. Oni stoje pred nama kao vječni primjer čovjeka koji traži i nalazi Boga, makar se taj Bog skriva u

najobičnijim prilikama svagdanjeg života, kao što je jedno maleno dijete u naručju svoje majke.

Ali tko živi u Bogu, taj ima vid i za ono, za što čovjek svijeta nema. O kako bismo rado saznali njihovu tajnu, kako su uspjeli prepoznati onoga, koga su oduvijek očekivali, a učenjaci i službeni vjerski vođe onoga vremena nisu ga uspjeli prepoznati. Ako pažljivo čitamo evanđelje, možda ćemo naći i tu tajnu.

Šimun je bio pravedan i bogobojazan i iščekivaše utjehu Izraela. Evo, u tih nekoliko riječi nalazi se sva tajna. A za Anu se kaže da je služila Bogu.

Pravednost – to je prvi uvjeti da se može prepoznati Bog. Pravedan u biblijskom smislu jest čovjek koji je drag u očima božjim. Koji hodi putovima Gospodnjim.

Čekati Gospodina – to je drugi uvjet. Šimun je bio otvoren za božji dolazak, za njegova iznenađenja. Nije mu htio prepisati, kako i gdje da se pojavi. Isto tako Ana.

Ana je k tomu služila Bogu. Trudila se je da Božja prisutnost postane što vidljivija u ovome svijetu, među ljudima.

Evo, takvi mogu prepoznati Isusa i onda mogu pripovijedati i drugima, navještali ono što su vidjeli. A obratimo se žarkom molitvom i Majci Mariji, da nam ona predala svoga Sina, kako bismo mogli i mi pjevati Božjim milosrđu kao Šimun, a kad jednom dođe čas smrti, da naša pjesma bude Šimunova: "Sad otpuštaš u miru slugu svoga, Gospodine!"

Draga braće i sestre.

Na današnji blagdan Crkva slavi Dan posvećenog života. Danas, osobe muških i ženskih redovničkih zajednica, koji žive po zavjetima siromaštva, čistoće i poslušnosti, slave svoj dan. Oni su pozvani da, slaveći ovaj blagdan, u Isusovom prikazanju nađu smisao svoga posvećenja i predanja Bogu i ljudima.

Posvećene osobe čeznu za ostvarivanjem svetošću već ovdje na zemlji i zato su pozvane, da više od ostalih vjernika, daju primjer svetosti kršćanskog života na koju smo svi od Krista pozvani.

Posvećeni život, koji žive redovnici i redovnice, je svojevrsno živo evanđelje koje se proteže od prvih početaka Crkve pa sve do danas. Zato današnje društvo očekuje da u njima vidi konkretni odraz Isusova načina djelovanja i njegove ljubavi prema svakoj osobi.

Osobe posvećenog života veliki su dar Crkvi u kojoj žive svoje zavjete jer su nam poticaj da stalno čeznemo za uzvišenim i svetim vrlinama kršćanskog života. One su nam poziv na novo i aktivno življjenje evanđeoskih kreposti.

Dragi vjernici. Svjedočanstvo svetosti života: Djedice Marije, udovice Ane, starca Šimuna, kao i tolikih svetih redovnika i redovnica u kojima se je Bog proslavio, ali se i danas proslavlja, poziva nas da živimo život Isusa Krista – život predanja Bogu i braći i sestrama, a sve iz čiste ljubavi, zbog velike plače koja nas očekuje u nebesima.

Molite zato Gospodina da u Crkvi poraste broj redovnika, redovnica i Bogu posvećenih osoba, tih živih Božjih svjedoka i pozivatelja na svetost života. Amen

Molitva vjernika

Braćo i sestre, okupljeni oko Isusa Krista, koji je svjetlo našega života, obratimo mu se s pouzdanjem te iznesimo pred njega svoje ponizne molitve zajedno govoreći:

Gospodine, usliši nas!

1. Rasvijetli, Gospodine, svojim Duhom put Crkve da bude uvijek vjerna evanđeoskom poslanju te u svim kušnjama i izazovima svijeta svjedoči mudrost kojom si pobijedio svijet, molimo te.
2. Gospodine, udijeli papi našem Franji, svim biskupima, svećenicima, đakonima, redovnicima i redovnicama obilje Duha Svetoga da svojim životom budu tvoji radosni svjedoci, molimo te.
3. Isuse, mnogima si uputio poziv: „Dođi i slijedi me.“ Danas te molimo za osobe koje žive posvećeni život kao redovnici i redovnice; daj da svojim životom budu živi odraz tvoje svetosti i vidljivi znak nebeskih dobara, molimo te.
4. Probudi u srcima naših mladih radosnu spremnost da se odazovu tvome pozivu u sveta duhovna zvanja, molimo te.
5. Isuse, svojim si rođenjem u obitelji Josipa i Marije posvetio obiteljski život. Molimo te da naše obitelji budu mjesta žive vjere, nade i ljubavi, kako bi bile blagoslovljena mjesta za nastanak i rast novih duhovnih zvanja, molimo te.
6. Pogledaj, Gospodine, nas ovdje sabrane i pomozi nam da u tebi prepoznamo svjetlo koje oslobađa od svake tame i pobjeđuje svaki grijeh, molimo te.
7. Gospodine, mnogi te još nisu upoznali. Podaj svim vjernicima svijeta da se svojim životom opredjeluju za Evanđeoske vrijednosti kako bi bili poziv svim ljudima da u tebi pronađu „svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka“, molimo te.
8. Isuse Kriste, sve naše pokojne, osobito one koji su svoje živote na zemlji proveli u svetim duhovnim zvanjima, privedi gledanju svoga lica u slavi, molimo te.

Gospodine Isuse, usliši naše smjerne molitve i okrijepi svojom milošću naša nastojanja po kojima ti posvećujemo svoj život. Daj da uvijek hodimo u svjetlu evanđelja te jednom budemo dostojni stupiti u tvoj nebeski hram.

Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova.